

ע"פ 5221/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 5221/13

לפני:
כבוד השופט א' חווית
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט א' שחם

פלוני המערער:

נ ג ז

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד,
מיום 17.6.2013, בתפ"ח 3524-08-12, שניתן על ידי
כב' השופטים מ' פינקלשטיין – סג"נ; ל' ברוד; ר' אמריר

תאריך הושיבה: כ' באלו התשע"ד (15.9.2014)

בשם המערער: עו"ד איל שמחוני

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל

בשם שירות המבחן: גב' ברכה ויס

פסק דין

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

השופט א' שחם:

1. לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בתפ"ח 3524-08-12, אשר ניתן ביום 17.6.2013, על-ידי כב' השופטים מ' פינקלשטיין - סג"נ, ל' ברודי, ור' אמר.

2. המערער הורשע, על יסוד הודהתו, בעבירה של מעשים מגונים בקטין בן משפחה (ריבוי מעשים), לפי סעיף 351(ב)(2) ביחד עם סעיף 348(ב) וסעיף 345(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

3. בית משפט קמא גזר על המערער, בעקבות הרשותו בדיון, את העונשין הבאים: 6 שנות מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו - 25.7.2012; 12 חודשים מאסר על תנאי לביל עבור, בתוך 3 שנים ממועד שחרורו מהמאסר, עבירה לפי סעמן ה' לפרק י' לחוק העונשין; כמו כן, חויב המערער בתשלום פיצויים למתלון בשיעור של 50,000LN.

המערער אינו משלים עם עונש המאסר שנגזר עליו ומכאן הערעור.

עובדות כתוב האישום שהוגש נגד המערער

4. כעולה מכתב האישום המתוקן, המערער נשוי לאחות אמו של הקטין ש.ע., יליד 1998 (להלן: המתלון או הקטין). בתקופה הרלוונטית לככתב האישום התקgorר המתלון עם משפחתו ברחוב.....ברמלה. במהלך השנים 2010 ועד חודש אפריל 2012, במספר רב של פעמים ובתדירות של שלושה ימים בשבוע, נהג המערער להגיע לרמלה בשעות הצהרים, עת סיים המתלון את לימודיו בבית הספר. נטען בכתב האישום, כי המערער נהג להסיע את המתלון ברכבו מביתו לפרדים באזרobar יעקב, "שם היה מפשיט את הקטין למגררי, מתפשט בעצמו מבגדיו, ומLTEF את כל חלקיו גופו של הקטין". זאת, חרף התנגדותו של המתלון, אשר ביקש מהמערער כי ייחל ממעשי. בהמשך, ביקש המערער מהמתלון כי ישפשף את איבר מינו אשר היה במצב של זיקפה, והמתלון שפשב את איבר מינו של המערער, עד אשר הוא בא על סיפוקו. לאחר מכן, ליקק המערער, נישק ושפשף את איבר מינו של המתלון. עוד נטען בכתב האישום, כי בחילק מהמרקירים, נהג המערער לשפשף את איבריוותיו בפי הטענתו של המתלון, דבר שגרם לו לכאב. כאשר המתלון ביקש מהמערער כי ייחל מלעשות זאת, אף הדף את ידו של המערער מעמו, אמר לו המערער "אם תגיד להורים שלך, אני לא אדבר איתך, לא אקנה לך דברים". לאחר זאת, היה המערער מתלבש, מלביש את המתלון ומסיע אותו לביתו. בדרך לבית, נהג המערער לknout עבורי המתלון ממתקים ושתיה, תוך שהוא מזהירו "אם תגיד להורים שלך אני לא אביא לך ממתקים". לאחר הגיע המערער והמתלון לבית, ובשעה שהמערער הבחן כי אם הקטין יצא לעבודתה ואין איש אחר בבית, נהג המערער להפשיט שוב את המתלון, התפשט בעצמו, נגע ושפשף את איבר מינו של המתלון.

5. בכתב האישום מתואר ארוע ספציפי שהתרחש ביום 6.4.2012, כאשר המערער ואשתו התארחו בבית משפחת המתלון, כדי לחגוג את ליל הסדר. נטען, כי המערער התישב ליד המתלון על ספה בסלון הבית. בהמשך, כסעה המערער את המתלון בשמייה "הכנסיס את ידו מתחת לבגדיו ותחתוינו של הקטין, וגע באיבר מינו". המערער חדל ממשיו רק לאחר שאשתו ראתה את הדבר וצעקה לעברו "מה אתה עושה". למחמת היום, כאשר המתלון הגיע לביתו של המערער בראש העין, שעה שהשניים היו לבדם בסלון הבית, התישב המערער ליד המתלון, כסעה אותו בשמייה, הכנסיס את ידו מתחת לבגדיו של המתלון וגע באיבר מינו. אשת המערער אשר הבחינה במעשים, החלה לצעוק לעבר

המערער והרחיקה את המתلون ממנה. בכתב האישום נטען, כי את המעשים המתוארים לעיל, ביצע המערער "לשם גריי, סיפוק או ביזוי מיניים".

גזר דין של בית משפט קמא

6. בפתח גזר דין עמד בית משפט קמא על עיקרי האמור בתסaurus מבחן שהוגש בעינויו של המערער. מהتسkir עולה כי המערער הוא בן 59 שנים, נשוי ללא ילדים. לumarur אין עבר פלילי קודם. המערער גdal במשפחה מרובת ילדים וקשת ים, אח אחד סובל מסכיזופרניה ואח אחר מכור לסמים ומנהל אורח חיים התמכרות. המערער עצמו אובחן, כבר בגיל 7, כסובל מפיגור סיבתי, והוא הוצאה מבית הורי למסגרת חינוכית בפניםיה. הוא סיים שש שנות לימוד מבל' שהצליח ללמידה קרוא וכותב. המערער שירת בצה"ל במשך שנה אחת ושהירר מהשירות. המערער מוכר לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 100% על רקע שכלי ונפשי, כמו כן הוא מוכר לאגף לשירותים משפחתיים בראש העין מזה שנים רבות, על רקע מצוקה כלכלית ונפשית. בהתייחסו לעברות, הודה המערער בביצוען, ואישר כי המשיך לפגוע במתلون גם לאחר שהבין כי אשתו מודעת למעשיהם. המערער ניסה להשליך את האחריות למעשיהם על המתلون עצמו טען כי הבין שהדבר עשה מרצונו אף מיזומתו של המתلون. בנסיבות אלה, התרשם שירות המבחן כי לumarur עדות מעמודות ותפיסות מעוגנות. המעשים תוכנו על-ידי המערער והוא נקט בדרך פעולה מניפולטיבית, פתיניות וכוחניות מול המתلون. המערער נתה לטשטש ולצמצם את התנהגותו הבעיתית בכלל, ובנושא המני בפרט. הוא התקשה להביע אמפתיה כלפי המתلون ולבדוק את השלכות מעשי. המערער שלל קיומה של סטייה מינית כלשהיא, אך הודה כי הוא חש עוררות מינית ביחס למתلون. המערער ניסה לקשר את התנהגותו בפרשא לפגעה מינית שחווה בילדותו. הגם שהumarur ביטה בשואה על מעשו והתנהגותו, שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשחה להבין את חומרת מעשיו, והוא מؤكد בעמדתו הקורבנית. המערער שלל נזקקות טיפולית ביחס לקשי קלשו בחיו, אך ביטה צריך במערכות טיפולית הנוגעת לטריאומת המינית שחווה בילדותו. בתסaurus שירות המבחן מופיע התייחסות לחווות דעת פסיכיאטרית שנערכה בעינויו של המערער, במהלך מעצרו בתיק זה. מחחו הדעת עולה כי המערער אושפז לתקופות קצרות בשנים 80-85, ועוד נמסר כי הוא איים או ביצע ניסיונות אוביdniים, אך זאת, כנראה, מתוך רצונו לקדם את עניינו. המערער לא אוביין כסובל מחלוקת נפש, כאשר תפוקדו הקוגניטיבי נמצא נמוך אף תקין. הוא אוביין כסובל מהפרעת אישיות אנטישוציאלית, והחל ליטול טיפול רפואי. לסייעו, שירות המבחן התרשם כי לumarur משיכת מינית לקטינים ומחפים מיניים מוגברים, ואפשר כי המערער פיתח סטייה מינית שמתבטאת במסיכה מינית גם למבוגרים. קיים סיכון להישנות המעשים מצדיו של המערער, ולנוכח עמדתו השוללת טיפול בתחום עבריות המין, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצת טיפולית בעינויו של המערער. שירות המבחן המליך להטיל על המערער עונישה קונקרטית ומוחשית, אשר יתכן שהיא בה כדי להוות גורם מרתיע עבורו, דבר שימחייב לו את חומרת מעשיו.

7. בהמשך, סקר בית משפט קמא את האמור בתסaurus קורבן העבירה שהוגש לעיונו. המתلون שהוא כוון בן 15, נפגע על-ידי המערער שהוא דודו, במשך תקופה של כשנתיים. במהלך השנים בהם נפגע המתلون, ובמיוחד בשנה الأخيرة, היה המתلون במצב נפשי קשה. הוא נעדר מבית הספר, חש להישאר לבדו וסבל מכabi בטן. לאחר בדיקות שנערכו למתلون, עלה חשד מצד הגורמים המתפלים וצוות בית הספר כי המתلون עבר פגעה מינית. בחודש אפריל 2012, הועבר המתلون למרוץ ההגנה "בית לין", אך לא סיפר כי המערער פגע בו. זמן מה לפני חשיפת הפרשה, חלה התדרדרות במצבו הנפשי של המתلون. התנהגותו העידה כי הוא צווק לעזרה, הוא שקע בעיפויות, לא אכל, סבל מכabi בטן, חש מקלהות ומכניסה לשירותים, וביקש לשקו בשינה ושלא להתעורר.amoto, צוות בית הספר, ורופאים שבדקו אותו חשו כי הוא נפגע בצורה קשה, אך המתلون הכחיש זאת, והumarur המשיך במעשהיו. באחד הימים, כאשר amo של המתلون אמרה לו כי תיקח אותו לבדיקות בביתחולם, החל המתلون לבכות וסיפר לאביו כי המערער פגע בו מינית.

כשנה לאחר חשיפת הפגיעה, המתלוון עדין מבוהל ומפוחד. מצבו הנפשי קשה, והוא החל בטיפול פסיכולוגי, אותו הפסיק עקב החשש העצום שלו מפני המערער. נאמר בתסaurus כי מדובר בחשש "משתק", המקשה על המתלוון לשתף אחרים בפגיעה שחווה. לאחרונה הביע המתלוון את נכונותו לחזור לטיפול נפשי. ציון, כי עד היום סובל הקטין מכאבי בטן וمتופעות של גmagoms ומצטוץ בעינו ועודנו חושש מהמעערר, אך לדבריו כו"ם "הוא כבר מסוגל לצחוק ולשמחות לפעמים". הפגיעה במתלוון פגעה במשפחה וטלטה אותה. לאור מצבו של בנה, חדלה האם לעבוד, והאב דיווח על מצבו הנפשי הקשה לאחר שנחשף לפגיעה בבנו. אחיו של המתלוון הגיבו על הפגיעה באחיהם בכעס רב. מאז החל משפטו של המערער, דיווח המתלוון כי חל שיפור קל במצבו, הוא הביע את רצונו שההlixir יסתהים וכי המערער ישחה מאחוריו סורג ובריח "עד יום מותו". נאמר בתסaurus כי עם סיום ההליך המשפטי, והטלת עונש כבד על המערער מצד חיוויו בפיצויים למתלוון ומשפחותו, וכן יצירת נתק בין המתלוון למעערר, ניתן למתלוון "להתחל לרכוש אמון, בטחון ורגעה", והוא יוכל לפנות את כוחותיו להמשך הטיפול הנפשי, לו הוא זקוק.

8. בהתייחסו לנسبות ביצוע העבירה, ציין בית משפט קמא כי בין משפחת המתלוון "שררו יחסי אמון מיוחדים", והמערער הפר אמון זה בריגל גסה. גם לאחר שהמעערר נחשד בפגיעה המונית במתלוון, הוא לא חדל מעשייו וגרם למתלוון נזקים קשים בכל מישורי חייו. המעשים נפסקו לאחר תקופה של כשנתיים, כאשר המתלוון שיהה משותק מפחד, אזר אומץ וחשף את המעשים בפני אביו. בית משפט קמא ציין בוגסף, כי מעשיו של המערער לו מצד אחד בדברי פיתוי כלפי המתלוון, ומהצד الآخر בהשמעת איומים, לבליספר המתלוון לבני משפחתו על המתרחש. המתלוון עצמו ביטא התנגדות למעשים, ובמרבית המקרים נגרם לו כאב פיזי. אשר למדייניות הענישה בעבירות כגן דא, ציין בית משפט קמא כי פסיקתו של בית משפט זה קובעת כי יש להשית עונשים קשים ומרתייעים על עבריני מין, "שייהינה בהם להבהיר את החומרה הרבהה שהחברה רואה בעבירות מין בכלל, ובacula הנעשות בקטינים ובתווך המשפחה בפרט". לאחר זאת, קבע בית משפט קמא כי מתוך העונש ההולם במקרה דין נע בין 4.5 ל-9 שנים מסר לריצוי בפועל.

9. בבואו לגזר את עונשו של המערער בתווך המתחם, נתן בית משפט קמא את דעתו לנسبות המקלות הבאות: נתוני האישיים של המערער, הסובל מפיגור קל וمبرיאות פיסיולוגיות; מצבו האישי והשפחתית, כעולה מתשקרים שירות המבחן; גילו של המערער ועבירותו הנקי; הודיעתו של המערער בבית המשפט "והחריטה שהביע על פי דרכו". עם זאת, ציין בית משפט קמא כי לא ניתן להתעלם מהאמור בתסaurus המבחן, לגבי קיומן של עדמות ותפישות מעוותות אצל המערער; ניסיונו לטשטש ולצמצם את חומרת התנהגותו; והקושי מבחינתו של המערער לבטא אמפתיה כלפי המתלוון. בנוסף, אין להתעלם מהעובדה, כי המערער שלל צורך טיפול בתחום עברינות המין, דבר המגביר את מסוכנותו.

לאור כלל השיקולים שנמנו לעיל, גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים שפורטו בפסקה 3.

הערעור על חומרת העונש

10. בהודעת ערעור שהוגשה על-ידי עו"ד איל שמחוני, בא כוחו של המערער, נטען כי שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם הענישה, אשר נטה לחומרה, עקב התבוסות על פסיקה שענינה עבירות מין חמורות יותר מאשרו לumaruer. עוד נטען, כי בקביעת העונש בתווך המתחם לא ניתן ביטוי ראוי לביעות הקשות שמהן סובל המערער. וזאת, משומ הוצאתו מחיק משפחתו בגיל הרך, כפועל יוצא מדיניות מוטעית שהיתה נהוגה באותה ימים. כמו כן, לא ניתן משקל לעובדה כי הוא עצמו היה קורבן לפגיעה מינית על-ידי אדם בוגר, במהלך לימודיו ומגוריו בפניםיה.

המעערר עצמו הוכר על-ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 100% על רקע שגלי ונפשי. בנסיבות אלה, סבורעו"ד שמחוני כי יש לזכור במידה משמעותית את עונש המאסר שהושת על המערר.

פסקoir מבחן עדכני

11. לקרأت הדיון בערעור, הוגש לעיונו תסקיר משלים בעניינו של המערר. מהتسקיר עולה כי המערר מרצה את עונשו בכלל "מעשייה", ובתחילת חודש אוגוסט 2014 הוא הועבר לאגף טוני פיקוח, לאור הגדרתו כאסיר הנדרש להשגה, נוכח קשיים שונים שחווו בתקופת מסרו. לאור מצבו הנפשי של המערר, הוא נמצא במעקב פסיכיאטרי צמוד ומקפיד כיום על נתילת טיפול תרופתי. בהתייחסו לעבירות מושא הערעור, והוא המערר רק בחלק מעובדות כתוב האישום וביטה עיותי חסיבה, "באופן שייחס יוזמה והדדיות לקשר המיני מצדו של הקטין המתلون". כמו כן, התקשה המערר לבטא אמפתיה כלפי המתلون. המערר עודנו שולץ צורך במעטבות טיפולית בתחום המין, גם השבע נוכנות להשתלב הטיפול כזה, במידה שידרש לכך. שירות המבחן התרשם, כי דבריו אלה של המערר באו "על רקע רצונו להפיק רוחים שונים". עוד צוין בתסקיר, כי החלטה שלא לשלו בטיפול "יעודי לעבריini מן אינה נובעת אך ורק מעמדתו השולית צורך טיפול", אלא גם עקב התרשםו הכספיו של מצבו הנפשי היורד ונתוון האישים המוגבלים, הוא יתקשה להפיק תועלת מהתהליך הטיפולי. עם זאת, נאמר בתסקיר כי "לא ניתן לשלו בקבוצה פסיכו חינוכית, אם הדבר ניתן", אך הדבר לא אמר להתבצע בעתיד הקרוב. במהלך אשפוזו של המערר במבחן הוא אובחן כסובל מסכיזופרניה קרונית, במצב של רמיסיה, ומהפרעת אישיות אנטית-סוציאלית. התנהגותו במהלך האשפוז אופיינה בחוסר גבולות, ובנטיה להתנהגות אימפלטטיבית ומיניפולטיבית. הרושם המתתקבל הוא, כי המערר מנסה להציג עצמו באור חיובי, על מנת "למסך ולמזער התנהגות בעיתית ופורצת גבולות אשר מאפיינת אותו מילדותו המוקדמת". מהערכת מסוכנות שניתנה אודות המערר עולה, כי הוא "מאופיין במשיכה מינית פדופילית, הומוסקסואלית". עם זאת, צוין בתסקיר כי לא ברור מה רמת הדחף המיני של המערר כיום, ומה היה הטריגר לביצוע עבירות מין בגיל מאוחר יחסית. רמת המסוכנות של המערר הוערכה כבינונית-נמוכה, ובהuder פיקוח נאות עליו, הוא אינו זוכה כיום ליציאה לחופשות.

הדיון בערעור

12. בדיון בערעור התמקדעו"ד שמחוני בחומרת העונש שנגזר על מרשו, גם שלא זנחה את הטענה כי מתחם העונשה שקבע בית משפט קמא אינו ראוי.עו"ד שמחוני ציין כי המערר הינו בן 60 שנה, כאשר כבר בגיל 7 הוא הוציא מחיק הוריו ומשפחתו לפניםיה, שם עבר תקיפה מינית. עמדת פתיחה קשה זו הובילה את המערר מכשלון לכשלון, וכיום הוא מתפרק מ摭בת המל"ל, לאחר שנكبעה לו נוכות בשיעור של 100% עקב מחלת נש ובעיות קוגניטיביות. עוד נטען, כי המערר לokaה בפגיעה שכלי שגם איננו פוטר אוטר מאחריות פלילית, הוא משקף את מצב אישיותו של המערר.עו"ד שמחוני הוסיף וטען, כי אין לקבל את האמור בתסקיר לפיו המערר אינו מתאים לטיפול בשל מצבו הנפשי והקוגניטיבי.

בנסיבות אלה ובשל אחריותה של המדינה, לפי טענתו שלעו"ד שמחוני, להתדרדרות במצבו של המערר, התקשנו להקל משמעותית בעונש המאסר שהושת עליו.

13. המשיבה, אשר ייצגה בערעור על-ידיעו"ד לינור בן אוליאל, מבקשת לדחות את הערעור, בציינה כי מעשו של

המערער מצוים ברף גבוהה ביותר של המיעשים המוגנים. הפגיעה במתלון נמשכה כשנתיים ימים, מגיל 12 עד גיל 14 שנים, וזאת תוך גרים נזק פיזי ונפשי למתלון ולמשפחהו. עוד נטען, כי מעשי של המערער השפיעו באורח קשה על חייו של המתלון ועל יכולתו לתפקיד, וגם כיום מצבו אינו טוב, והוא נדרש לטיפול פסיכולוגי, בתדירות של פעמיים בשבוע. בנוסף בכך, כי המערער מכחיש עדין חלק מעשייו ואינו רואה צורך בטיפול "יעודי לעבריני מין", והוא אף אינו מגלת כל אמפתיה כלפי קורבן העבירה. לגישת המשיבה, בית משפט קמא שקל את כל השיקולים הדריכים לעניין, ולפיכך אין מקום לקבל את הערעור.

דין והכרעה

14. בפתח הדיון,מן הרואין להפנות להלכה המושרת, לפיה ערכאת הערעור לא תטה להתעורר בעונש שהוטל על-ידי הערכאה הדינית, אלא במקרים חריגים של סטייה קיצונית ממדייניות הענישה במקרים דומים, או כאשר מדובר בעוות מהותית שנפלה בגין הדיון (ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); ע"פ 6095/10 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (13.6.2013); ע"פ 9074/12 מדינת ישראל נ' ابو אחמד (18.7.2012); ע"פ 4568/12 מדינת ישראל נ' סראחן (11.6.2013)).

לאחר שבחןתי את גזר דיןו של בית משפט קמא והזנתי בקשר רב לטיעוני הצדדים, הגיעו למסקנה כי אין כל חומרה מיוחדת בעונש שהוטל על המערער, ולפיכך יצא לחברי לדוחות על הערעור. להלן עיקרי הטעמים העומדים ביסוד עמדתי זו.

15. המערער הורשע במעשים מגונים בקטין שהוא בן משפה, לפי סעיף 351(ג)(2) ביחד עם סעיפים 348(ב) ו-345(3) לחוק העונשין (ריבוי מעשים), כאשר העונש הקבוע הצד עבירה זו עומדת על 15 שנות מאסר. במשך כשנתיים ימים פגע המערער מינית במתלון, שהיה כבן 12 כאשר החלו מעשי הנפשעים של המערער, וזאת בתדריות של שלושה ימים בשבוע. כפי שצין בית משפט קמא, המערער הפך ברגע גסה את האמון שניתן בו על-ידי הוריו ומשפחהו של המתלון ונגרם לו לנזק פיזי, ובעיקר לנזק נפשי קשה, המוצא את ביטויו בכל מישורי חייו של המתלון. המערער המשיך במעשי הנלוים, על מנת לספק את יצירוי המנינים הסוטיים והחולניים, גם לאחר שאשתמו זההירה אותו מפני המשך פגיעה במתלון. הוא לא חדל ממעשי ביוזמתו, למרות גלוויי ההתנגדות מצד המתלון, והמעשים נפסקו רק לאחר שהמתלון אוצר אומץ בקשרו וחשף את מעשי האכזרים של המתלון, בפניו אביו. כעולה מຕסקרי שירות המבחן, המערער אינו מקבל, עד עצם היום הזה, אחריות מלאה על מעשיו והוא משליך את האשם בחלוקת על המתלון הקטין, תוך גלוויי חשיבה מעוותים ומקוממים. המערער אינו מגלת כל אמפתיה כלפי המתלון, שבו פגע בדרך כה מרושעת וחסרת חמלה, דבר המטיל צל כבד על הבעת חרטתו וצערו על מעשיו.

16. כפי שנקבע לא אחת, בעבירות מסווג זה "גורם מרכזי בגורם דין של המערער הוא האינטרס הציבורי" שבהרთעת עבריini מין פוטנציאליים ממימוש מיזמותיהם... יש להבהיר להם מסר ברור וחד משמעי, אשר יקבל ביטוי בהטלת עונשים כבדים על המורשעים בעבירות אלה" (ע"פ 6877/09 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2012), וראו גם, ע"פ 2056/09 פלוני נ' מדינת ישראל (27.5.2009); ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל (9.5.2009)).

על רמת העונשה בעבירות דומות ניתן ללמידה מע"פ 9286/06 פלוני נ' מדינת ישראל (29.11.2007) שבו נגזרו 9 שנים מאסר לרכיביו בפועל על מעורר שההורשע בביצוע מעשים מגונים באחיזתו הקטינה. בדחוותם את הערעור על חומרת העונש קבע בית משפט זה:

"חומרתן היתרה של עבירות המין, בפרט כאשר מדובר בעבירות שבוצעו כנגד קטינים, ועל' אחת כמה וכמה כאשר מדובר בעבירות שבוצעו בתחום המשפחה, הודגשה שוב ושוב בפסקתו של בית משפט זה, כמו גם חובתו של בית המשפט להשייב על עבירות אלו בענישה משמעותית, כगמול על מעשיו של העברין וככיתו לסלידתה של החברה מעשים אלה" (וראו גם, ע"פ 2669/02 פלוני נ' מדינת ישראל (27.5.2003), בו אושר עונש של 12 שנים מאסר לרכיביו בפועל בגין ביצוע מעשים מגונים על-ידי אב בבתו הקטינה, במשך 3 שנים, תוך שנקבע כי "המעורר ישא בעונשו הכבד על מעשיו הקשים ועל הנזק שגרם ללידתו, שהוא בשר מבשרו"; וכן, ע"פ 80/08/2007 פלוני נ' מדינת ישראל (6.9.2010)).

זויה המגמה הכללית בפסקתו של בית משפט זה, גם אם ניתן למצוא, לעיתים, פסקי דין מקלים יותר, בשל קיימן של נסיבות מיוחדות.

17. ובחרזה לעניינו. בית משפט קבע מתחם עונשה הנע בין 4.5-9 שנים מאסר לרכיביו בפועל ולטעמי מדובר במתחם סביר ואך מקל בנסיבות העניין, ויש לדחות את טענותיו של המעורר בנוגע למתחם זה. אשר לעונשו של המעורר בתחום המתחם, דומה כי בית משפט קמא זקף לזכותו של המעורר את כל שנייתן, ובין היתר, את גילו; את הודהתו באשמה; את מצבו הנפשי ויכולותיו הקוגניטיביות; ואת העדרו של עבר פלילי. עם זאת, לא ניתן היה להתעלם מהיבטים מסוימים העולים מתקסורי שירות המבחן, ובهم חוסר רצונו של המעורר להשתלב בתהיליך טיפול; קבלת אחריות חלקית על מעשיו; וקושי בהבנת חומרת המעשים, תוך הטלת אחריות מסוימת גם על המתלוון הקטן.

בנסיבות אלה, המסקנה המתבקשת היא כי אין כל חומרה בעונשו של המעורר והוא אף נוטה לקולה.

18. לאור האמור, ומשלא נפל כל פגם בגין דינו של בית משפט קמא, אמלץ לחבריו לדחות את הערעור.

שׁוֹפֵט

השופט א' חיות:

אני מסכימה.

שׁוֹפֵטת

השופט י' דנציגר:

עמוד 7

אני מסכימים.

שפט

הוחלט כאמור בפסק דין של השופט א' שהם.

ניתן היום, ג' בחשוון התשע"ה (27.10.2014).

שפט

שפט

שפטת